

عنوان مقاله:

ملاحظات انتقادی: نقد شیوه های خوانش و پژوهش در مطالعات هنر اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 11، شماره 22 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

صادق رشیدی - دانشجوی دکترای پژوهش هنر دانشگاه شاهد، دانشکده هنر

مهدی پوررضاییان - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه شاهد، دانشکده هنر

علی اصغر شیرازی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه شاهد، دانشکده هنر

مهناز شایسته فر - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر، گروه هنر اسلامی

غلام علی حاتم - استاد و عضو هیات علمی دانشگاه هنر تهران، گروه پژوهش هنر

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله، مطالعه و نقد شیوه های مطالعات هنر اسلامی به منظور طرح نظریه ای جدید در این حوزه است. روش بررسی پژوهش حاضر، روش تحلیلی-انتقادی نظریه ها و یافته هاست و اطلاعات آن به شیوه اسنادی و کتابخانه ای جمع آوری شده اند. در این مقاله طرح یافته های پژوهشی، مسیله مغالطه و کلی گویی های سنت گرایان برای به حاشیه راندن مفاهیمی چون قدرت، فرهنگ و ایدئولوژی در متن های هنری دوران اسلامی، مورد بررسی انتقادی قرار گرفته است. بر این اساس، از بین شیوه های فرضیه پردازی شده ای که برآیند تحلیل متون پژوهشی در این حوزه بوده و توسط پژوهشگران این مقاله تدوین شده اند، شیوه خوانش خیالی-حکمی (سنت گرا) مورد تحلیل انتقادی قرار می گیرد. نتایج این مقاله پس از شرح خوانش گفتمانی، حاکی از آن است که شیوه های رایج در مطالعات هنر اسلامی در قلمرو تحلیل های ذهنی، توصیفی و ماهیت گرایانه دچار سفسطه های تفسیری مغالطه های درون گرایانه هستند که گفتمان های پنهانی و موثر در تبیین سازوکارهای فرهنگی هنر اسلامی را از دایره مطالعاتی خود خارج کرده اند و فاقد روش شناسی مطالعاتی هستند. از این رو، طرح نظریه گفتمان هنر پیرااسلامی و نیز طبقه بندی جدیدی از روش های مطالعاتی هنر در ملل اسلامی، از دیگر نتایج این پژوهش انتقادی محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

هنر، فرهنگ، پیرااسلامی، روش، گفتمان، قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004776>

